

דברי הכפר

ארבעה אחים

נעמי שמר

מילים ולחן: נעמי שמר

זזה שלא ידע לשאול
לקח את היפה מכל
שילב ידו בתוך ידה
וחזר איתה להגדה
שילב ידו בתוך ידה
וחזר איתה להגדה

לאן הובילו הדרכים?
היכן ארבעת האחים?
בשיר שלנו ידידי
אסור לשאול יותר מדי
בשיר שלנו ידידי
אסור לשאול יותר מדי.

ביום בהיר ונהדר
יצאו מתוך ההגדה
חכם ותם רשע גדול
זזה שלא ידע לשאול
חכם ותם רשע גדול
זזה שלא ידע לשאול

וכשארבעת האחים
יצאו לנוע בדרכים
מיד מכל ארבע רוחות
פרחים הגיעו וברכות
מיד מכל ארבע רוחות
פרחים הגיעו וברכות

פגש חכם בחכמה
אהב התם את התמימה
והרשע בתור אישה
תפס מרשעת אימה
והרשע בתור אישה
תפס מרשעת אימה

גיליון מס. 2767 * ה' בניסן תשפ"ג * 7 במרץ 2023

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@outlook.com עורכת: שושנה שרקי

חברים ותושבים יקרים –

"כל אדם צריך שתהיה לו

איזו מצרים,

ירושלים,

ומסע ארוך אחד,

לזכור אותו לעד בכפות הרגליים."

אפתח את מכתבי בהשתתפות בצער משפחות פרנק, ליפשיץ וחביבי על האובדן הפרטי שלכם, ושלנו כקהילה, נזכור את ג'וני, מופתי ואידה ואת פועלם לחברה ובקיבוץ, תמיד.

פסח, זמן טוב לעצור לנשום, להסתכל סביב ולראות את הירוק והפריחות של האביב הישראלי, גם אצלנו בקיבוץ הטבע יוצא ונראה במלוא תפארתו, אלו ימים בהם האדמה מודה לנו על מיעוט השימוש בריסוס, אנחנו נהנים מהטבע כפשוטו .

פתחתי בשיר שכתב אמנון ריבק, הוא מביא אותי לספר לכם קצת על המתרחש לספר על מסע משותף שאנחנו כולנו הולכים יחד.

ועד ההנהלה – קיים השבוע יום עיון ולמידה, התארחנו במועדון בקיבוץ עמיעד, הכרנו מקרוב את תפקידי ועד ההנהלה, איך מתקיימים תהליכים בקיבוץ, הכרנו גם את הענפים והנושאים שמעסיקים את אלי המנכ"ל ואותי כמנהלת הקהילה. ליום זה הצטרפה אלינו שני אופיר המלווה הקהילתית, שהעבירה לנו את מהלך היום באופן מעניין ומגבש. בהזדמנות זו תודה גם לניצן מש"א על הפקת יום טעים ונעים ומעורר השראה.

כמה תהליכים קהילתיים קורים במקביל -

אנו בראשיתו של תהליך שיקום התשתיות, את הכלים הכבדים כבר רואים בעבודה, וצוות מטעם הקיבוץ כל הזמן בעין פקוחה ובקשר עם המפקח והקבלן. כבר התחילו להגיע לפתחינו אתגרים שמתרחשים בשטח ואנו לומדים את הנושאים ומגיבים תוך כדי תנועה. מוזמנים לפנות אלינו ולהאיר את עיננו למתרחש.

תהליך הסכמות עם המכינה יצא לדרך, ילוו את התהליך – מרכז גישור והסכמות בקהילה של גליל עליון. לאור נושאים שעלו בשיתוף ציבור ובשיח עם הדיירים הגרים סמוך למכינה, ובהמשך לבקשת המכינה להקים קומה שניה במבנה החדש שבתחומה, החלטנו שנכון להגיע להסכמות טרם המשך הפעולות. יצא מכתב מפורט במייל ובמקומי.

תהליך בניית הסכמות בבתים משותפים – אנו עובדים "מאחורי הקלעים" להכין תשתית שתאפשר הגעה להבנות והסכמות בין הדיירים בכל בית משותף ע"מ למצות את הנושא ולהגיע להסכמות ולחתימה.

חינוך – הגיל הרך -נמצא בשיא שנת הפעילות, הילדים מטיילים ויוצאים לחצרות, בגנים התקיימה פעילות מקסימה של יציאת מצרים לקראת החג, ורוב הזמן אנחנו נהנים מצוותים מלאים, לפעמים יש גם בעיות בחוסר כוח אדם אבל עם הקסם של איילת וניהול שקול ואחראי המערכת סופגת את האתגר הזה.

חינוך בלתי פורמלי – לקראת חופש פסח הצלחנו, צוות מועדת חינוך בהובלת רותם הלפר לבנות תוכנית חופש זה המקום להודות, ליפעת ויסבקר, דנה אגם, שחר וולפין ולכל ההורים והנוער המלווים והמתנדבים, בזכותכם הצלחנו להפעיל פעילות פסח לתלתון הצעיר, להוציא את התלתון הבוגר למחנה פסח אזורי, וליצר מעט מפגשים לנוער ולהחזיר קצת פעילות שכל כך חסרה כאן.

ועדת חינוך – נבחרה ועדת חינוך טובה ופעילה, שנפגשת באופן סדיר. לאחר חג הפסח תתכנס שוב, להמשיך חשיבה על תהליך שיקדם את הקמת מערכת חינוך בלתי פורמלית, מערכת מותאמת ויציבה שנותנת את מענה מתאים תוך שמירה על המסורות ואופי הקיבוץ.

המפגש – מתמלא מיום ליום, פעילות המופ"ת מביאה אליה יותר ויותר משתתפים וכבר ישנה רשימת המתנה ארוכה, ואנו לוקחות זאת כמחמאה גדולה. רבים מהוותיקים בוחרים להשתתף לפי הפניות שלהם ומשתלבים במסלולים השונים והמגוונים, המפגש מלא ופעיל וזה מאוד משמח. טרם מצאנו מי תמלא את מקומה של שיפי אבל אירנה בינתיים מחזיקה באהבה גדולה את המפגש ועל כך יישר כוח.

מרפאה - תקופה חדשה החלה, נקווה שכניסתן של מור גולדברג ומרים האחות יפרו באופן ניכר את תחושת החברים ושנחוש שביעות רצון מיחס אישי וטיפול מסור.

קליטה – לא תמיד העשייה נראית לעין הציבור, אבל גם בתחום זה אנו מקדמים פוגשים משפחות בהליכי הקליטה, עושים ככל הניתן כדי לקדם את תשתיות רחוב 18 היחידות. ישנם לא מעט אתגרים, אבל אנחנו לא מוותרים וממשיכים קדימה.

ברכה – כן, כן הקיץ עוד רגע כאן, אנחנו מתכננים לקראת עונת הרחצה ועושים את ההכנות הנדרשות. אנו מכירים את מגוון האתגרים ועושים ככל שאפשר כדי להגיע לעונה מוכנים.

יזמויות ועסקים – מיה טיקוצ'ינסקי נכנסה כמובילת התחום, באישור ההנהלה קם צוות שיכתוב את החזון שלנו כאן בקיבוץ למתחמי יזמויות ועסקים, יתוו רעיונות ויתוכננו תוכניות ונעשה כל שאפשר להוציא אל הפועל את התוכניות.

ועדת תרבות – עובדת במרץ, מחג לאירוע שמה את הלב והנשמה, יוצרת מפגשים קהילתיים משמעותיים, עם תוכן והתאמות לקהילה, באופק הלא רחוק חג המשק, גם הוא כבר בעבודה והכנה.

לב הקיבוץ – כשמו כן הוא, מרכז חי ופועל שנותן מענה למגוון רחב של אנשים ופעילויות. מקום בילוי משפחתי, מפגש חברתי, תערוכות, ארוחות, התכנסות בימי אבל ושמחה. כל הכבוד לעוסקות במלאכה.

ארכיון – "אם אתה יכול לחלום על זה אתה יכול לעשות את זה" (וולט דיסני),
בעזרת הרבה אמונה, סבלנות, נחישות והתמדה שיפוץ הארכיון החדש
הסתיים. תודה ענקית לכל העוסקים במלאכה. תודה לכל התורמים,
והמגייסים. אין ספק שזה מקום מכבד וראוי לשמר בו את ההיסטוריה של כפר
הנשיא .

פתחתי בשיר "כל אדם צריך מצריים" – בכוונה, לשים דגש רב על הדרך.
קשהילה אנו צריכים מצרים לצאת ממנה ובעיקר ירושלים להגיע אליה,
העשייה המבורכת שציינתי במכתב, היא הדרך החשובה, אותה אנחנו
צריכים להרגיש "ברגלים" ובלבבות.

מאחלת לנו שנדע להעריך את הדרך, לראות את העשייה והיצירה, להתמקד
ביש ולא באין, בביחד ולא בנפרד.

חג פסח שמח ומאחד .

תמר קולר – מנהלת הקהילה.

בית כפר הנשיא
מודיע בצער רב
על פטירתו בשיבה טובה של חברנו
ראובן גוטר ז"ל
תנחומינו למיכל וענת
וכל בני המשפחה הענפה
שלא תדעו עוד צער

הספדים לאידה

אמא, סבתא,

איך מצמצמים חיים שלמים של אדם, למספר משפטים?

איך דוחסים אהבות, תשוקות, שנאות, מחשבות, תקוות... לכמה מילים?

איך נפרדים מאמא??

מהרגע שבו נפרדת מאיתנו, אמא, הזיכרונות לא מרפים ממני.

הנה אנחנו נוסעות בנתניה, את מרכיבה אותי על האופניים, אני בת 3 וחצי, ברקע צפירת אזעקה ואנחנו נכנסות למקלט בבניין כלשהו עד ההרגעה – מלחמת ששת הימים,

והנה אנחנו כבר בבירה, מתארגנים לאחד מטיולי השבת בסוסיתא הכתומה. ואני יושבת מתחת לכסא, שלא יראו אותי נוסעת בשבת. כי למדתי בבית ספר דתי, והנה ארוחות ערב שבת וערבי חג. תמיד עם חיה אחותך ודגנית, "האחות הרביעית" שלנו,

ועוגות, ובישולים, ובית. הכל סביב הבית...

אני שמחה לגלות ששלושתינו (אבי, עדי ואני) בעצם חלקים ממך. כל אחת בדרכה מקיימת אותך. כולנו נשים של אנשים, כל אחת מאיתנו "מטפלת" בדרכה באנשים, תמיד עם אוזן קשבת ולב פתוח. ואני יודעת שזו את. תמיד עם אוזן קשבת ולב פתוח. מכילה, אמפטית ואוהבת לעזור...

אמא. 15 שנים גרת פה בכפר הנשיא. הגעת בעקבותינו וראיתי איך את בונה לך פה חיים, מכירה חברות חדשות, מוצאת תחומי עניין חדשים (רותי והספריה היו אהבות גדולות), מתחברת לסיפורי העבר של כפר הנשיא עם רחל בארכיון, הרי העמק היה מחוז ילדותך. מכירה אנשים וחוגים בתל חי, ותמיד נהנית לספר לי חוויות מאנשים שפגשת.

ההרגלים הקטנים האלו, שבונים את החיים... כל בקר ב 8:30 השעה "שלי" לטלפון. כל ערב, ב 18:20 כשחוזרת מהעבודה ומיד אחרי שעוברת את השער, הטלפון הקבוע. כל שישי בבקר בנסיעה לחצור לסופר. בימי שני מוקדם בבקר לשוק, מיד עם תחילת האביב ולפני פסח, לקנות מלפפוני אדמה שיהיו לנו חמוצים בחג. אנחנו לא נוגעים בקנויים....

וההחלטות הרות הגורל – מה נבשל ומי יכין מה...

רציתי לקנות מצות ועוגיות של פסח ולא יכולתי, כי תמיד היתה ההתלבטות הזו – אז איזה מצות אהבנו בשנה שעברה? והעוגיות בוטנים, של מי?? ולא היה לי עם מי להתלבט:
איך נפרדים מאמא??

רננה ורומי

איך נפרדים מאמא?

שבוע ויום מאז שאת אינך, ואני עדיין לא מצליחה לעכל את מה שקרה פה, ואין לי מילים לתאר את העצב והכאב שמציף אותי.

לפני רגע היית כאן, שואלת על הנכדים, מזכירה לי שמחר את אמורה לצאת לטיול ההוא, מספרת על הספר האחרון שקראת או מתכון חדש שמצאת, וכעת נדמה שהדברים לא יהיו כפי שהיו.

היה לנו זמן שיחה קבוע בכל יום, 8:20 בדרך לעבודה, לשמוע ולהשמיע. וכעת, מה?

יותר לא יהיה מי שיאמר לי שהכל יהיה בסדר, מי שישאל מה התוכניות של שחר, איך שקד מסתדרת ומתי התחרות הבאה של עומר.

כשאני חושבת על זה, מהלך חיך לימד אותי שמכל דבר ניתן לקום ולצמוח, ומותר לימד אותי שברגע אחד העולם כפי שהכרתי יכול להתהפך על פיו. ומתוך הכאב העצום הזה, כל שאני חושבת עליו הוא כמה אהבת לחיות, לטייל, ללמוד, לבשל, לאפות, לעשות מה שאת אוהבת ורוצה. ואני רואה בזה את המורשת שלך אלינו – אנחנו חייבים להמשיך הלאה ולמצות כל רגע.

יומיים לפני ליל הסדר, ואני עומדת להכין את הקניידלך, החרוסת והכבד הקצוץ לפי המתכונים שלך. זה בטוח לא יהיה אותו הטעם, אך גם זו הדרך בה את ממשיכה לחיות בתוכנו.

אמא, תודה על כל שהייתה לי הזכות להיות הבת שלך,

עדי

אמא שלי היתה "ג'דאית".

כשנסענו באמבולנס לבית החולים, ואני החזקתי לה את היד, שאל אותי הפרמדיק מי היא אמא שלי, והאם היתה עצמאית, אמרתי לו רק מילה אחת: ג'דאית!!

מעולם לא נזקקה לעזרה, הייתה עצמאית עד לרגע האחרון, נהגה, קראה ספרים והייתה מעורבת בכל דבר. אישה סקרנית ובעלת רצון עז לידע. מעולם לא החשבנו אותה כאישה זקנה. הייתה בת 85 שנים ו-26 ימים במותה, ועדיין צעירה ברוחה ובנשמתה.

אמא שלי הייתה, כל כך מוזר לכתוב עליה בלשון עבר, נהגת מחוננת ומצוינת, שנהגה מאז שנת 1957, ללא דוחות, קנסות או תאונות.

נהגה בכל רחבי הארץ וסיני בסוסיתא הכתומה ומעולם לא הרגשנו חסרות ביטחון איתה בכבישים.

אחות רחמניה בלב ובנשמה, תמיד ידעה מה התשובה לכל חולי וכאב, ותמיד ידענו שאפשר להתייעץ איתה בנוגע לתחלואים שונים ולקבל תשובות.

אוהבת ילדים. כל ילד או תינוק משכו את תשומת ליבה ומייד היתה יוצרת קשר וחיבור. תינוקות בוכים היו נרגעים בזרועותיה, ומחייכים.

אישה עם "אצבעות ירוקות". הייתי מביאה לה צמחים יבשים, והיא היתה מחייה אותם.

אמא שלי. כזו היא אמא שלי. חכמה ונבונה, אוהבת את החיים ולא מוותרת לעצמה על כלום. גם אם היתה עייפה, אף פעם לא סירבה לבילוי, סרט או הצגה.

מבשלת נהדרת ואופה אדירה, שלבישולים שלה יצא שם בכל מקום בו טעמו את העוגות/עוגיות/תבשילים שהכינה.

אמא שלי, נוחי על משכבך בשלום אמא, זכות גדולה להיות בתך.

אביחג

דודה אהובה שלי,

רק לפני כמה ימים הלכת מאתנו וחסרונך כל כך מורגש, בקרב כולנו.

אנחנו יושבים אצלך בבית, וכל פינה זועקת את שמך. אך אנחנו לא מאמינים שאת כבר לא פה וכבר לא איתנו.

כבר לא נדבר, כבר לא תתני לי מתכונים, כבר לא תבקשי שאשלח את חיים לבוא לקחת גפילטע-פיש וחזרת או עוגת דבש ליום כיפור.

כבר לא...

מחים שתיכנסי ואפילו תכעסי שאנחנו מבלגנים לך את הסדר, לא מחזירים דברים למקום המדויק ובכלל "מסתובבים בין הרגליים ועושים לך סחרחורת..."

אידה, הלכת מאיתנו פתאום ובמהירות רבה מדי, מבלי שנצליח רגע להתכונן או לעכל שלא תהיי איתנו יותר.

לפני 3 שבועות, כשהתחלת להרגיש לא טוב, היינו בטוחים שיש לך וירוס ואת תתאוששי ותבריא. כמו תמיד.

מתבוננים באלבומים ונזכרים בילדות המדהימה שהייתה לכולנו ביחד, מסתכלות בספרי המתכונים שלך ובכתב ידך והכל כל כך הזוי ומוזר. את הלכת וליבנו נשבר! חתיכה מאיתנו לעולם לא תהיה שלמה עוד! אך ננסה להמשיך ולחיות לאור הערכים והאהבה הגדולה שהרעפת על כל אחד ואחת מאיתנו, ביחד ולחוד, בדרכך הכל כך מיוחדת, ונישאר ביחד!!

נוחי בשלום דודה אהובה שלי, עם כל האהובים שלנו, שעטפו אותך בבואך למעלה ואם רק תוכלי, שלחי לנו סימן קטן מדי פעם, שנדע שאת בסדר...

אוהבים אותך וכבר מתגעגעים!!

אחותך חיה, אחייניתך ובעלה דגנית וחיים, והילדים עמית, בר ואיתי

אני מבקשת לצרף תודות לקהילת כפר הנשיא, על העזרה, התמיכה, האירגון
וההתגייסות. זה לא מובן מאליו ובזה נמדדת קהילה.
שמחים שאנחנו חלק.

רננה וכל המשפחה

אגף תשתיות ונכסים - כפר הנשיא

שלום לכולם,

אנחנו ממשיכים בשיתופי הציבור השכונתיים של תכנון מדרכות, כבישים וחניות בקיבוץ.

אנו מזמינים את שכונות החרמון, הרכס, הקיבוץ המאוחד ועמל (השכונות שבעיגול הוורוד במפה המצורפת), לשיתוף ציבור שיתקיים

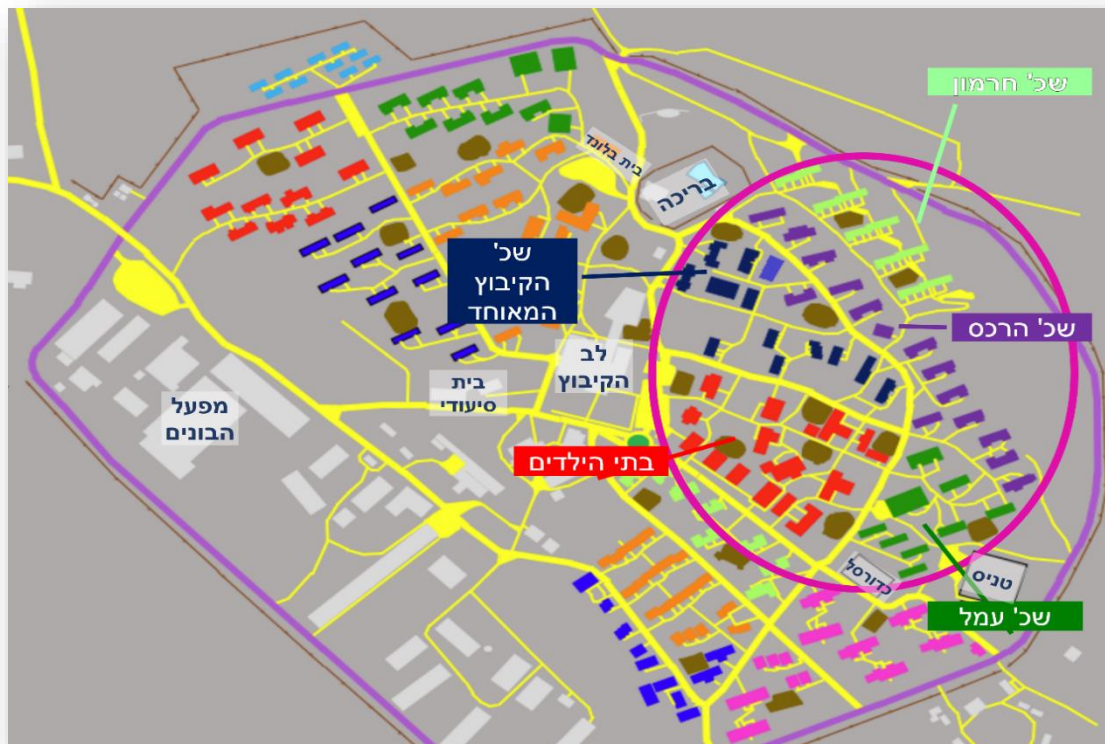
ביום ראשון 16/4/23, בשעה 19:00,

במועדון החברים (לב הקיבוץ).

בואו לשמוע, להשמיע ולהגיע להסכמות.

מחכים לכם

צוות שדרוג תשתיות

7.4 תמר לבני

8.4 נטע גדיה

9.4 נורית אורן

ביני יודאיקין

תהילה בר אילן

10.4 שלומי אלאני

רותם הלפר

12.4 שרון כרמי

סיפור עם מסר לפסח

שרגא כבר כמעט בן 75 ומתקשר לבן שלו שחי בנ"י יורק ואומר לו:
"אני מצטער להרוס לך את היום, אבל אני חייב לספר לך שאני
ואמא שלך מתגרשים, 50 שנה של סבל זה מספיק!"

"אבא על מה אתה מדבר" צועק לו הבן בחזרה מהקו השני .
"אנחנו לא יכולים לסבול אחד את השני יותר" האבא עונה .
"נמאס לנו אחד מהשני ונמאס לי לדבר על זה, אז תתקשר לאחותך
בשיקגו ותספר לה "

מיד הבן מתקשר בבהלה לאחותו שמתפוצצת בטלפון! "נראה להם
שהם מתגרשים!" היא צועקת "אני אטפל בזה ."
היא מתקשרת לאביה מיד וצועקת עליו "אתה לא מתגרש! אל
תעשה שום דבר עד שאני מגיעה לשם !
אני מתקשרת עכשיו לאחי ושנינו נהיה אצלכם מחר בבוקר !
עד אז אתם לא עושים כלום. הבנת אותי?" ומנתקת .

שרגא סוגר את הטלפון ומסתובב לאישתו "בסדר" הוא אומר "הם
באים לפסח והם משלמים על הטיסה שלהם"

חג אביב שמח!

דורית

